

TALLINNA

POLYTEHNIK

Nr. 21 (553)

TALLINNA POLYTEHNILISE INSTITUUDI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, ELKNÜ KOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

XXI aastakäik

Reedel, 30. mail 1969

MEIE KÜLALISI

Kaugemate külalistega olid esmaspäeval TPI-s 8 Tšilli mitmesuguste noorsoo-organisatsioonide esindajat (katoliiklike, uus-kristluse, liberaalide, sotsialistide jt. hulgast). Külalised olid esmakordselt Nõukogude Liidus ja neid huvitas kõik — alates üliõpilaste elust-olust ja lõpetades instituudi juhtimisstruktuuriga. Paljud asjad tuli «puust ette teha», et nad sellest võimalikult ülevaatliku pildi saaksid.

Tutvuti ka meie õppeasutuse arvutuskeskusega.

ELKNÜ TPI Komitee välis-suhete sektor

* * *

Meil käisid üliõpilased ka palju lähemalt — Soome lahe teiselt kaldalt.

Helsingi Tehnikaülikoolist külastas meid 22-liikmeline rühm neljanda ja viienda kursuse üliõpilasi — veevarustuse, kanalisatsiooni ja teedeehituse tulevase inseneri. Professor Heimut Oruvee andis neile lähema ülevaate ehitusteaduskonna õppetegevusest ja erialadest, dotsendid Leopold Paal ja Harald Velner aga rääkisid sellest, mis on teoksil sanitaartehnika kateedri ja sellealase probleemlaboratooriumi ja hüdraulika õppe-laboratooriumi rahval.

Seeärel paluti külalisi astuda auditooriumi, kus dotsent Uno Liiv pidas neile loengu teemal «Pulseeruva voolamise uurimine». Edasi tehti kõik õppeasutuse staadionile ja ühiselamusse. Koos üliõpilastega viibis siin ka professor Eero Kaiosaari.

Neil päevil viibis Tallinnas viis soome koori, nende hulgas Tapiola lastekoor ja Helsingi Ülikooli segakoor «Etellä-suomalaisen Osakunnan Laulajat». Viimase võttis vastu Tallinna Üliõpilaste segakoor laupäeval ja juba samal

Parim poliitökonoomia tundja



Käesoleval nädalal jõudis lõpule parima poliitökonoomia tundja selgitamiseks korraldatud konkurs. Teisipäevasele lõppvoorule, mis toimus viktoriini näol, oli eelnevate voorude põhjal lubatud 12 üliõpilast.

Viktoriini võitjaks osutus 31 punktiga 44 võimalikust õpperrühma TM-41 üliõpilane Väino Zelinski. Talle omistati TPI käesoleva aasta parima poliitökonoomia tundja nimetus. Võitjat ootab ees tasuta preemiareis ühele sotsialismimaale. Teise koha omandas Mihkel

Maran (LK-61) ja kolmanda Anu Päss (TI-41), kes kogusid vastavalt 28 ja 27 punkti. Mõlemad premeeriti rahalise preemia ja mälestusemetega.

Järgnevatel kohtadel tulid ning saavad samuti preemia üliõpilased Mart Keek (EK-61) ja Jevgenia Pskovitš — 26 punkti, Jaak Smit (EE-61) ja Jaki Vesikioja (KP-61) — 24 punkti, Peeter Tooming (LI-61) — 23 punkti ning Toomas Plaks (LI-61) — 21 punkti. Ülejäänud osavõtjad said punkte vähem.

KONKURSI ŽÜRI



Soome üliõpilaskoor on jõudnud Tallinna. Hetke pärast kõlab tema tervituslaul.

jude rahvaste keelte ja elurütmide paabülioni. Meeldivaks vahelduseks klassikale olid soome populaarse helilooja B. Johanssoni kaasaegse helikeele kirjutatud «Saalomoni laulude» katkendid. Väljaspool kava kanti kontserdi esimeses osas eesti keeles ette F. Saebelmanni

jutu järgi ei võeta koori ühtki lauljat, kellel puudub hea nooditundmine. Kuigi hääleseadet kui niisugust kooril ei ole, torikas kõrva väikesearvulise (5 lauljat) tenorite rühma ühtlane kõla ja võime säilitada enam-vähem tasakaal poolevõrra arvukama bassirühmaga. Koori

EOL TPI-s

õhtul harjutati kokku kontserdikavasse kuuluv W. A. Mozarti «Te Deum» grupi konservatooriumi keelpilli-eriala üliõpilastega. Kontserdid nii Tartu ülikooli kui ka meie instituudi aulas tõid kokku tubli saalitäie koorilauluhuvilisi.

Soome üliõpilaskoori kuulub umbes nelikümmend lauljat ja seda võiks nimetada tegelikult kammerkooriks. Noore dirigendi Ilkka Kuusisto käe all löid helisema sellised kooriklassika pärlid nagu meiegi kammerkooride repertuaaris olev Orlando di Lasso «Mato-nia mia cara» ja T. Morely «Kevadaeg». Üllatavalt hästi kõlas kokku Mozarti «Te Deum», mille esitamise peelsaadi meie keelpilliambliga ju ainult kord-paar kokku hariutada. Eritise aplausi osaliseks sai väga huvitav ja omapärane Ernst Toch'i kooriteos «Geograafiline fuuga», milles arvatavasti püüti järele aimata pal-

«Kaunimad laulud» ja E. Oja «Kangakudumise laul», millest viimane oli väimustanud soome laulurahvast juba siis, kui kõnealuse koori külalisena andis mõõdu-nud aasta kevadel Soomes kontserte Tallinna Üliõpilaste-gakoor. Soome rahvalaulu «Laupäeva õhtu» esitus näitas, et meil on tõepoolest tegemist mitte ainult akadeemilise, vaid tudenglikult noorusliku ja kel-mika kollektiiviga: laulu kes-kei kasutati ära meie «Tegu-rist» ekskursioonilt kaasa toodud piiksuvaid kummiloomake-si meeletu loomiseks, kusjuu-res laulu lõpul sai «ulakas» noormees koorist dirigendilt selle eest «tutistada». Soomla-sed ise olevat selle peale nä-rast naernud — kohe näha, mismoodi mõnu noortele inime-tele mänguasjade-vabrikus käimine!

Koori vokaal-tehniline tase on küllalt kõrge. Koorivanema

omapärase kammerliku kõla tõttu jättis parima mulje C. Monteverdi, Orlando di Lasso ja R. Thompsoni helikeel, sa-muti Leevi Madetoja fuuga soome teemadele. Võimsad, ter-rava rütmiga teosed nagu meiegi «Kaunimad laulud», sel-lisele koorile ei sobi. Harjutu-sed toimuvad neil ainult kord nädalas, mis võimaldab mit-meid lauljaid laulda üheaeg-selt kahes kooris. Grupp laul-jaid oligi alles väljasõidule eelnenud päeval naasnud kont-sertsinemiselt Saksamaal.

Pärast kontserti peeti kahe koori vaheline ühine lahkumis-õhtu kohvikus «Tuljak», kuhu olid aukülastatena kutsutud ka ENSV kõrgema ja kesle-erihariduse minister A. Koov ja NSV Liidu rahvakunstnik G. Ernesaks. Sõbralikus vestlus-ringis jäi kõlama mõte hoida edaspidigi laulusõprust kahe naabermaa vahel.

M. PIHLAK

Referatiivsete tööde konkursi „Lenini teoreetiline pärand“ ja „Lenin ja noorsugu“ juhend

KONKURSI EESMÄRK

VÕISTLUSTÖÖDE ESITAMINE

Konkursi eesmärgiks on tähistada V. I. Lenini 100. sünni-aastapäeva. Aktiviseerida üliõpilasi uurima Lenini riiklikku teoreetilist pärandit ning selgitada välja parima leninliku teooriat tundva üliõpilase TPI-s.

KONKURSIST OSAVÕTT

Konkursist võivad osa võtta kõik 1969/70. õppeaastal TPI-s õppivad üliõpilased nii päevast, õhtust kui ka kaugõppeteaduskonnast.

VÕISTLUSTÖÖDELE ESITATAVAD NÕUDED

Võistlustööd võib kirjutada ainult žürii poolt väljakuulutatud teemadel. Teemad töötati välja TPI ühiskonnateaduste kateedrite poolt. Iga kateeder esitas neli teemat, määrates igale teemale ühtlasi õppejõu-konsultandi, kelle poole on üliõpilastel võimalik pöörduda teema käsitlese metoodika ja kirjanduse valiku küsimustes.

Referatiivses võistlustöös ei nõuta autorilt uusi teaduslike tulemusi, küll aga teadusliku kirjanduse läbitöötamise tulemusena antud teema märksa sügavamat käsitlemist, kui seda näevad ette kehtivad õppeprogrammid.

Võistlustööd vormistatakse kas masinakirjas või selgesil loetavas käsikirjas. Töö soovitav maht vastab 25–30 masinakirja leheküljele.

Võistlustööde esitamise tähtaeg on 1. märts 1970. a.

Tööd esitatakse TPI poliitökonoomia kateedrisse (A-III-203) ühes eksemplaris eesti või vene keeles koos kasutatud kirjanduse loeteluga. Töö tiitel-lehel peab lisaks teemale ole-ma ka autori märgusõna. Koos tööga esitatakse sama märgusõnaga varustatud kinnine ümbrik andmetega autori eesja perekonnanime, õpperrühma ja teaduskonna kohta.

VÕISTLUSTÖÖDE HINDAMINE

Võistlustööde hindamiseks moodustatakse TPI rektori poolt žürii ühiskonnateaduste kateedrite ning ühiskondlike organisatsioonide esindajatest.

Parimatele töödele on ette nähtud järgmised auhinnad: 1 esimene auhind — 50 rubla, 4 teist auhinda — ä 40 rubla ja 6 kolmandat auhinda — ä 25 rubla.

Rahalised auhinnad makstakse välja ainult pä v ste teaduskondade üliõpilastele. Õhtuse ja kaugõppeteaduskonna üliõpilasi premeeritakse e diploma ja mälestuseme ega vastavolt saavutatud kohale.

Žüriil on õigus vastava taseme tööde puudumisel jätta osa auhinda välja andma või ettenähtu üldsumma osas auhinda ümber jagada.

Lisaks auhinna-üle on žüriil õigus esitada silmapaistvaid töid äramärgimiseks TPI rektori käskkirjas. Ühtlasi saavad auhinnatud ja äramärgitud tööde autorid UTÜ arvestuses 0,1 punkti.

Ühiskonnateaduste-alaste referatiivsete tööde teemad 1969/70. õppeaastaks

Teema	Konsultandid	Kateeder
1. Üliõpilane, komsomol ja ühiskond	õpetaja M. Rukki NLKP ajaloo	
2. Lenin, noorsugu ja tänapäev	vanemõpetaja A. Ruusman NLKP ajaloo	
3. Leninlik õpetus kommunistlikust parteist	dotsent K. Tiido NLKP ajaloo	
4. Kommunistliku partei välispoliitika leninlikud põhimõtted	dotsent A. Sunila NLKP ajaloo	
5. Sotsialistliku üh'skonna teadusliku juhtimise leninlikud printsiibid	dotsent V. Arhangel'ski	teadusliku kommunismi
6. V. I. Lenini teose «Pahempoolsuse» lastehaigus kommunismis» tähtsus kaasaegse rahvusvahelise kommunistliku liikumise strateegia ja taktika väljatöötamisel	dotsent B. Tamm	teadusliku kommunismi
7. V. I. Lenini sotsialistlikust internatsionalismist	vanemõpetaja K. Hallik	teadusliku kommunismi
8. Noorsugu ja vaba aeg sotsialismi tingimustes	assistent A. Laanemäe	teadusliku kommunismi
9. Marksistliku poliitise ökonoomia edasiarendamine Lenini poolt	dotsent V. Koslov	poliitilise ökonoomia
10. Taastootmise teooria Lenini töödes	dotsent kt. Ü. Sinisalu	poliitilise ökonoomia
11. V. I. Lenini kui sotsialistliku majanduse ülesehitamise programmi looja	dotsent L. Brutus	poliitilise ökonoomia
12. Lenini kooperatsiooni plaan tegelikkuses	assistent L. Toivere	poliitilise ökonoomia
13. Lenini materia al-mendamatuses	dotsendi kt. E. Tserkassova dotsent K. Umb-leja	filosoofia
14. Leninlik teooria peegeldus-	dotsendi kt. E. Marot'skina professor O. Stein	filosoofia
15. Looduse ja ühiskonna vahetõde kaasaja	vanemõpetaja A. Eller õpetaja A. Volov	filosoofia
16. Lenin ja ateism	dotsent K. Vimmisaare dotsent D. Erport	filosoofia

KUS PEITUB VIGA?

Lõpetasin just artikli kirjutamist kogumikule «Kuidas õpida?», mis on määratud I kursuse tudengitele, kui sattus kätte E. Meltsa (EK-81) kirjatöö («Tallinna Polütehnik» nr. 20 23. 5. 69) pealkirjaga «Kus peitub viga?». Hakkasin mõtlema, et tõepoolest, kus see viga siis peitub, kui IV kursuse üliõpilase, s. o. peaaegu valmis inseneri seisukohad on niisugused, et temalgi kuluks läbi lugeda eelmainitud kogumik.

Konstateerinud, et «teadmiste omandamise teeks on õppimine», seab E. Melts kohe üles küsimuse — «kust saada õppematerjali?». Veidi imelik on seda lugeda neljandat kursust lõpetava üliõpilase sulest. Aga kirjandus, osalt originaalne, osalt eesti keelde tõlgitud, ja kui suurel hulgal vene ja ka võõrkeelset? E. Meltsa artiklist aga jääb mulje, et ta soovib tudengitele end diplomi poole upitada ainult konspektidevirna otsas.

Edasi väidab E. Melts, et «paljudes õppeainetes kaotab õppejõud kontakti üliõpilasega — tudeng muutub mehaaniliseks isekirjutajaks». See on juba avalik solvang ehitusteaduskonna kõrge kvalifikatsiooniga õppejõudude kollektiivile. Ehk sm. Melts nimetab, milliseid õppejõude ta pidas silmas?

Veel kurdab E. Melts, et arvestuste ajal peab «loengutel

käima, mis raskendab õppejõudude kättesaamist arvestuse andmiseks». Arvestus on teatavasti semestri jooksul tehtud praktilise, laboratoorse ja koduse töö hinnang, mis tavaliselt pannakse välja automaatselt neile, kellel on sooritatud kõik ettenähtud tööd. Muidugi, kellel on laboratoorsed tööd pooleli, kontrollitööd arvestamata ja kodused tööd esitamata, sellel tuleb vast tõesti natuke ringi joosta ja läienda-vaid võimalusi tööd sooritamiseks hankida. Aga halvasti tööstilist ei saa ju teha eesmärgi!

Õigeks võib pidada E. Meltsa seisukohta, et kursusetöid ja projekte on kergem teha pärast arvestuse ja eksami sooritamist antud aines. Paljud kateedrid ongi niisuguse korra sisse seadnud. Laboratoorsed tööd aga peavad toimuma paralleelsest loengutega, sest nad on üheks ja väga tähtsaks aine omandamise vormiks.

Kahlasena tunduvad E. Meltsa korrelatsiooniotingused eksami arvu ja maohaiguste vahel. Vast oleks õigem õpetada tudengitele tervisliku ja odava toitumise aluseid? Närvilisuse vastu nii õppimisel kui ka igasugusel muul tööil aitab korrapärane eluviis ja oskus rütmiliselt töötada.

«Eksamil tuleks... panna hinne... kogu läbivõetud ma-

terjali tundmise eest,» arvab E. Melts. Meie, õppejõud, arvame just sedasama. Aga kuidas seda teha, kui üks õppejõud peab sessiooni jooksul olenevalt õppeainest eksamineerima 100, 200 ja enamatki üliõpilast? Ei saa aru, milleks E. Melts teeb ettepanekuid, mille teostamatus peaks talle endale selge olema.

On ju ammugi teada, et üliõpilased tahaksid meelsasti veta oma tootmispraktika mõne teise liiduvabariigi ettevõttes või siis teha vähemalt ekskursiooni «kuhugi kaugemale». Teisest küljest aga tuleb kaaluda, kas selline praktika on parem praktikast koduvabariigi ettevõttes ja mis see riigile maksma läheb. Lausa uskumatu on aga E. Meltsa, ma kordan, IV kursuse tudengi väide: «Olgu seal kas või madalam tootmistase, kuid tulevase inseneri silmaringile tuleks see kindlasti kasuks.» Kui see sm. Meltsa silmaringile kasuks tuleb, ei pruugi ta kaugele sõita. Madalat tootmistaset oma erialal (EK) saab ta küllalt vaadelda ka Mustamäe ümbruses.

Mõttevahetuse jätkamine ja vigade otsimine on kiiduväärt tegevus, kuid E. Meltsa artikkel küll pigem suurendab vigade arvu, kui aitab olemasolevaid lahata.

K. ALLIK, arvutusmatemaatika kateeder

Võib-olla on mõttevahetused teemal «Kus peitub viga? lugejatele juba tüütavaks muutunud, sest asja on käsitatud nii ühelt kui teiselt poolt. Küllap on kõik enam-vähem ammendatud ja raske on kõigele eelnevale lisaks midagi uut pakkuda. Aga siiski tahaksin nagu mõnda asja ikka ja jälle rõhutada ja eks nii koorugi välja tõeline tuum, et võiks kokkuvõtteid teha ja joone alla tõmmata juba ligi pool aastat kestnud mõttevahetusele «Tallinna Polütehniku» veergudel.

Kõigepealt pean ise tunnistama, et küllap vist oma arvamus ja ütlemised tikun rohkem tudengi seisukohalt probleemile lähenevana kui õppejõu vaatevinklist asja arutlemata. On ju aasta õppejõu staazi armu-tult vähe selleks, et unustada kõik see, mis sai omaks võetud ja läbi proovitud viie aasta jooksul tudengina.

Nii, millest siis alata? Kui päris algusest peale, alates instituuti astumisega ja lõpetades praeguse seisuga? Ma ei mõtle siin oma elulookirjeldust tuua, vaid püüan valgustada neid kitsaskohti, mis endale nagu kõige valusamini silma on torganud ja kus nagu kõige rohkem tahaksin omalt poolt sõna sekka torgata.

Üsna sageli võime kedagi kuulda ütlemas või kirjutamas, et noorte hulgas on viimastel aastatel märgata huvi langust mehaanikateaduskonna erialade vastu. Andku ainult lugeja andeks, et näitena toon selle teaduskonna, aga mis parata. On ju mulle kui selle lõpetajale ta kõige lähedasem. Ja ükskõik mis hinnaga, aga vastuvõtu-piaan peab täis saama. Kvantiteet ja veelkord kvantiteet, aga mis on kvaliteedist saanud! On keegi sellele mõelnud? Näiteid ei tule kaugelt otsida.

Võtame mehaanikateaduskonna I kursuse mõningad rühmad: eriala MM ja MP. Kas on õppejõud siin süüdi, et pärast talvist eksamisessiooni on üliõpilaste arv kahanenud peaaegu poole võrra? Ei, mingit ülekohut pole siin kellelegi tehtud. Jah, viga on enim selles, et

võetakse vastu paljud juhuslikud soovijad, kes tulid eelnimetatud erialadele rohkem sellepärast, et seal konkurss väike oli, või et mujale konkursiga sisse ei pääsenud. Ja ikka leidub üks päästja — kui mujale ei saa, siis mehaanikasse ikka saab. Siit tuleneb, miks puudub mõningatel üliõpilastel huvi eriala vastu ja esimesel ettejuhtuval võimalusel püütakse teisele erialale üle minna. Viga ei tule minu arvates otsida mitte eriala ebapopulaarsusest, vaid vähesest reklaamist. Kui palju teab üks keskkooli lõpetaja õppimisvõimalustest meie instituudis, rääkimata erialadest instituudis? Muidugi, me oleme omalt poolt üht-teist ära teinud ja ei taha ennast ainult süüdistada tegevusetuses.

Omajagu jääb puudu keskkooli lõpetajates enestes — s. o. nende passiivsus. Kui palju pakutakse neile võimalusi instituudiga tutvumiseks, palju me võime aga näha õpilasi «lahtiste uste» päevadel TPI-s? Miks kukuvad läbi üritused abiturientidega, võtame kas või näiteks käesoleva aasta märtsis TPI-d tutvustava õhtu, mis oli mõeldud just keskkooli lõpetajatele? Ja küllap on vist sisseastujate nappuse põhjus selles, et verivärske keskkoolilõpetaja ees valitseb hirmubaräär TPI suhtes. Mõningate arvates pidavat see olema üsna hulljulge samm üritada TPI-sse astuda. Küllap on siin süüdi ka mõningad TPI lõpetanud, kes püüavad levitada ebaõiget informatsiooni institundi kohta. Samuti oleks ebaõige meie poolt kõike ilustada, aga «oma kaup» tuleks

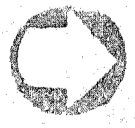
ikka rohkem reklaamida küll. Sageli kuuleme üliõpilasi kurtmas ajanappuse üle. Minu arvates on asi siin rohkem aja ebaratsionaalses kasutamises ja raiskamises. Kas on üliõpilane püüdnud analüüsida, kuidas ja kuhu kaob nende aeg? Kas mitte ei tuleks rohkem tähelepanu osutada üliõpilastele, vaadata, kuid võrd otstarbekalt nad aega kulutavad? Ja pole kahtlust, et jääks aega nii tööks ÜTÜ-s ning leiduks ka vaba aega.

Samuti ei tahaks kuidagi nõus olla diplomand R. Tamperega («Tallinna Polütehnik» 11. apr.), kes püüab näha mõningat ainet õpetamist kui «tühja tööd ja vaimu närimist». Ei, küsimus pole mitte selles, kuhu keegi tööle suunatakse ja kui võrd seal tal üks või teine õppeaine vajalik on. Olen selles kindel, tudengina kritiseerides ühe või teise aine vajalikkust, on seesama mees kahe—kolme aasta pärast juba insenerina sunnitud tunnistama, et need olid siiski vajalikud.

Mida öelda eelpool toodu kokkuvõttes? Kas seda ainult nentida, et vigu on tehtud nii siin kui ka seal? Ei, sellest üksi on vähe. Aitab kivide loopimisest mõlemale poole kapsaada. Mida teha konkreetselt, et asi paraneks? Asi tundub olema selge — oleks vaja lõpp teha kvantiteedi tagaajamisele sisseastumisel. Aeg oleks rohkem tähelepanu osutada ka kvaliteedi-probleemidele, mida üha valusamini elu meie ette seab.

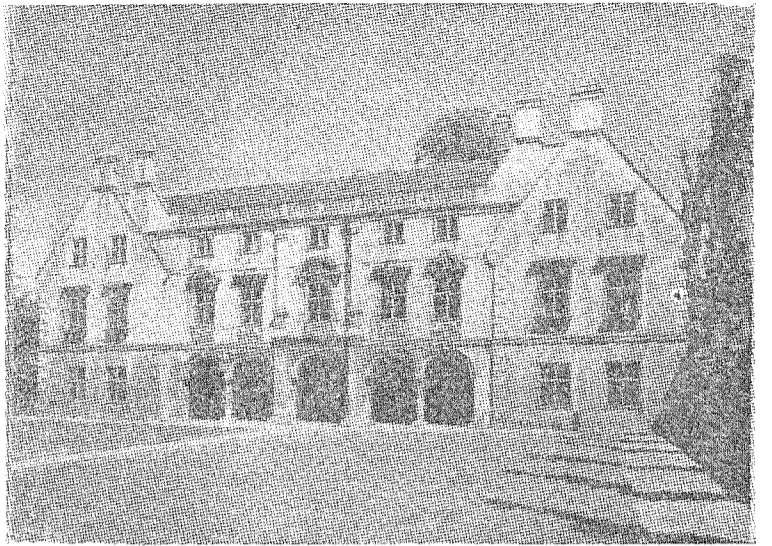
P. KULU, metallide tehnoloogia kateeder

Valgevenemaa, Moldaavia, Läti ja Leedu esindajad. Istungjärg kestab 30. maini. (ETA)



Pildil: istungjärgu avamine. Tervitussõnadega pöördub kohalikele poole Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe asetäitja A. Green.

O. Koska foto



Sanitaartechnika kateedri vanemõpetaja Heldur Lond viibis pool aastat teaduslikul komanderingul Inglismaal. Põhiliselt mõõdus tal see aeg Londonis. Pealinna kõrval külastas ta ka Sotimaad ja käis reas teistes paikades. Ka kuulus ülikoolilinn Cambridge ei jäänud nägemata. Oma muljetest pajatab Heldur Lond meie ajalehe veergudel hiljem.

Pildil: Cambridge'i ülikooli Magdalena kolledž.

Reporterite ringis

öeldakse...

26. märtsi õhtul sisenesin ruumi A II-208. «Polütehniku» ja kuulutuste järgi otsustades pidi sin aset leidma reporterite ringi moodustamine. Samas ekslesid ringi, ilmselt mitte leides endale sobivat auditooriumi, tulevased ekskursioonijuhid. Oma kurvas-tuseks nägin veerand tunni pärast, et olime jäänud kahekesi. Peagi saabusid meie tulevase reporterite ringi juhendaja Vello Vahtra ja ÜET prodekaan Kunder Kulli. Neljakesi koos panime pead tööle. Meie juhendaja unustas momendiks isegi oma piibu.

Silmitsesin oma kaasmaalast. Nimi na imelik teisel — Ebba. Tüdruk aga tundus olevat särtsakas ja pealegi veel punapea. Vätsime ühel meelel, nõul ja häälel vastu otsuse, et reporterite ring on loodud. Kuna eelmistest aastatest nii mõnigi mees oli kindlasti pessimistlikus meeleolus, et ega sel erialal nagu-nii midagi ära ei tehta ja seetõttu hoidus algul nagu kõrvale, siis mõlesime, et korraldame PIKO-s lahtise klubiõhtu, kus registreeriksime ühtlasi ka uusi liikmeid. Teemaks sai «Aiakirjanikutöö mitu tahku». Klubis oli külaliseks Valdo Pant, kelle huumoriküllane vestlus kiskus kõigil vägisi suu muigele. Õhtu lõpuks oli tulevase reporteriteid juba kümmekond. Sellise kolleegiumiga võis tööd alustada.

Umbes nädala pärast toimus järjekordne kokkutulek. Meile tuli koemusi jagama lehemees Jaak Talva «Rahva Hääles». Teemaks oli «Ajakirjandusliku kaastöö vormid».

Igas valdkonnas on omad teooriad. Lehetegemises — kolmnurkade teooria. Ei maksaks arvata, et antud juhul on tegemist abielupaari ja majasõbraga. Asi on lihtsam: objekt — autor — lugeja.

Me ei oinud sel õhtul ei matkajad ega ekskursandid, kuid käisime ära püramiidi jalami ja ka tipus, kui tutvusime materjali kompositsiooniga. Jaak Talva abiga saime ülevaate põhi-zanridest.

28. aprillil toimus reporterite ringi külaskäik «Rahva Hääle» trüükikotta «Kommunist». Mai keskpaiku kohtusime taas Jaak Talvaga.

Kui on välja saadetud järjekordne tehiskaaslane, teatab ajaleht, et kosmose uurimine toimub programmi järgi, mille TASS tegi teatavaks märtsikuus 1962. Reporterite ringis öeldakse peale huvitavat üritust, et kõik toimus programmi järgi, mis töötari välja märtsikuus 1969. Tegevuskavas on aga raadiomaja, kaminaõhtud...

Vahel räägitakse, et kui palju lobised, lähivad juuksed halliks ja kollim jätab maha. Ma ei soovi ei ühte ega teist. Seepärast peatse kohtumiseni meie lahtistel klubiõhtutel või «Polütehniku» veergudel.

ILMAR REISEL

